

இதழ் 41

பிரதி சதம் 75

கத்தோலிக்க வார ஏடு

பாதுகாவலன்

PATHUKAVALAN

கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஜனாதிபதி சிங் பாராட்டு யுவதிகளுக்கான கருத்தரங்கு

ஜனாதிபதி ஸெயில்சிங் எதிர்வரும் மாசிமாதத்தில் பாப்பரசர் 2-ம் அருள் சின்னப்பர் இந்தியாவுக்கு வருகைதர விருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்ததுடன், நாட்டில் பல்வேறு துறைகளிலும் கிறிஸ்தவ சமூகம் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பைத்தாம் பெரிதும் மதிப்பதாகக் கூறினார்.

பந்திரா என்னுமிடத்தில் கார்த்திகை 3ம் திகதி தேசிய கிறிஸ்தவ சம்மேளனத்தைத் திறந்து வைத்தபோதே இவ்வாறு கூறிய அவர் ரோமாபுரிக்கு முன்னரே கிறிஸ்தவம் இந்தியாவுக்கு வந்துவிட்டதென்றும் அன்று முதல் கிறிஸ்தவ போதகர்கள் இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்து தலைசிறந்த கல்வி நிறுவனங்களையும், துன்புறுவோரின் பிணை தீர்க்கத் தலைசிறந்த வைத்திய சாலகளையும் நடத்திவந்துள்ளனர் என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்தியா ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடாகையால் வேறு பல்நாடுகளைப் போலல்லாமல் இங்கு எல்லாச் சமயங்களுக்கும் சமமான மதிப்பு அளிக்கப்படுகிறது என்றார்.

வேறு கிறிஸ்தவ சபையினரும் ஒன்றுகூடியிருந்த இச்சமேளனத்துக்குத் தலைமை வகித்த திரு ஜோர்ஜ் மெனேஸேஸ் தென் ஆபிரிக்கா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளைவிட இந்தியாவில் கிறிஸ்தவம் ஸ்திரமாக இருப்பதாகக் கூறினார்.

பிரசித்திபெற்ற பத்திரிகையாளரான திரு எம். வி. கமாத்

'தேசிய வாழ்வில் கிறிஸ்தவர்' என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றுகையில் திரைப்படங்களில் கிறிஸ்தவர்களைக் குடிகாரராகவும், அஷ்டராகவும் ஒழுக்கமற்றவர்களாகவும் சித்திரிப்பதை எதிர்த்து, குற்றச்செயலையும் ஒழுக்கவீனத்தையும் பொறுத்தமட்டில் ஒரு சமூகம் மற்றொரு சமூகத்துக்குப் புத்திசொல்லத் தேவையில்லை என்றார்.

முருங்கன் பங்கைச் சேர்ந்த யுவதிகளுக்கான மூன்று நாள் கருத்தரங்கில் 73 யுவதிகள் கலந்து கொண்டனர். முதலாம் நாள், 'பங்கின் வளர்ச்சிக்கு யுவதியின் பங்களிப்பு' பற்றி பங்குத்தந்தை அருட்திரு. லடிஸ்லாஸ் அவர்கள் உரையாற்றும் போது 'பெண்கள் தமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி சகல துறைகளிலும் முன்னிற்க வேண்டும். அநியாயங்களை எதிர்க்கின்ற மனப்போக்கை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மரியானைப் பின்பற்றி தேவைகளைத் தேடிச்சென்று சேவை செய்ய வேண்டும். பக்திச் சபைகளில் இணைந்து செயற்பட வேண்டும்' என்றார்.

அருட்செல்வி தெரசில்லா அவர்கள் 'கிறிஸ்தவ யுவதியின் அழைப்பு' என்ற பொருளில் பேசும்போது, 'கிறிஸ்தவ நம்மோடு பலவழிகளில் பேசுகின்றார். அவரது குரலுக்கு செவிமடுத்து அவரை அனுபவித்து உணர வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்.

அருட்திரு அல்பன் இராஜி சிங்கம் அவர்கள் 'கருத்தரங்கின் நோக்கம்' பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், குறுகிய வட்டங்களை விட்டு நாம் வெளியேறி, சமூக உருவாக்கலுக்கு எமது பங்களிப்பைச் செலுத்த வேண்டும் என்றும், புரிந்து கொள்ளும் மனப்பான்மையை வளர்த்து மனிதமாண்புகளை மதிக்கவேண்டும் என்றும் கூறினார்.

இரவு வழிபாடுகள் அருட்திரு பிலிப் அவர்களால் நிறைவேற்றப்பட்டன.

இரண்டாம் நாள் '2ம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின்சமூக அப்போஸ்தலத்துவம்' என்பது பற்றி திரு. மரியாட் 2ம் அவர்கள் பேசும்போது 2ம் வத்திக்கான் பொதுச்சங்கத்தின் பின் திருச்சபையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும் பொதுநிலையினர் நற்செய்தியின் பெறுமதியின்படி வாழ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் விளக்கினார்.

'போரா சமாதானமா?' என்ற தலைப்பில் யுவதிகளிடையே விவாதம் நடைபெற்றது.

'பொதுநிலையினரின் ஆன்மீகம்' பற்றி அருள்தந்தை பிலிப் அவர்கள் கருத்துரை வழங்கும் போது, ஆன்மீக வாழ்வின் அத்திவாரம் இறைவனே என்றும், மனிதனையும் இறைவனையும் துயரங்களே தொடர்புபடுத்துகின்றன என்றும் நாளாந்த நிகழ்ச்சிகளின் ஊடாகவே இறைவன் நம்மோடு பேசுகின்றார் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

'குடும்ப நலனும் பெண்களும்' பற்றி வைத்திய கலாநிதி திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பல அரிய அறிவுரைகளை வழங்கினார்.

மாலையில் 'உளமாற்ற வழிபாடு' அருள்திரு போல் நட்சத்திரம் அவர்களால் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மூன்றாம் நாள் 'கிறிஸ்தவ வாழ்வுக்கு வேதாகமம் தரும் மதிப்பீடு' என்பது பற்றி அருள்திரு போல் நட்சத்திரம் அவர்கள் உரையாற்றினார். அவர் தமது உரையில் 'கிறிஸ்தவ யுவதிகள் தமது ஆற்றல்களை நற்செய்தி மதிப்பீடுகள் மட்டில் விருத்தியாக்கி, கிறிஸ்துவின் ஆளுமையை தம்மில் பிரதிபலிக்க வேண்டும், தமது பொறுப்புக்களை உணர்ந்து சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்ச்சியைக் கொண்டு வர வேண்டும்' என்றார்.

தகவல்:- ஜெயபாலாஜி முருங்கன்.

இறை பணிக்குத் தடை!

வேலை நாட்களில் பகல் நேரத்தில் மறையைச் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும், திருப்பலிக்கும் புறண்டியில் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபிரிக்கா கண்டத்தின் மத்திய பகுதியில் இருக்கும் இந்நாட்டில் இத்தடையை மீறிய 16 குருக்கள் சிறைத்தண்டனைக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள்.

இத்தடைச் சட்டத்தினால் ஞானோடுக்கங்கள், இளைஞர் கருத்தரங்குகள், மறைக்கல்வி வகுப்புகள், வழிபாட்டுக் குழு

க்கள், திருமண ஆயத்த வகுப்புகள் முதலியனவும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. இச்சட்டங்களை மீறிய வெளிநாட்டுக் குருக்கள் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ளார்கள். 15 வருடங்களுக்கு முன் 300 வெளிநாட்டு மறைபரப்பாளர்களைக் கொண்டிருந்த இந்நாட்டில் தற்பொழுது 65 பேர் மட்டுமே பணியாற்றுகிறார்கள்.

ஆலய அபிஷேகத்தில் இந்திய அமைச்சர்

உத்தரப் பிரதேசத்திலுள்ள மிரட் மறைமாவட்டத்தில் மோடிநகர் என்னுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்ட புதிய ஆலய மொன்றை அபிஷேகம் செய்யும் சடங்கில், சுகாதார குடும்ப நல அமைச்சரான திருமதி மோஜி இத்வாய் கலந்து கொண்டார். காணிக்கைப் (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

ஆயர் மன்றங்களின் முக்கியத்துவம்

வத்திக்கான் சங்கத்தினால் கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றங்களின் தாக்கங்கள் பற்றி இம்மாத ஆரம்பத்தில் இந்தோனேசியா ஆயர்கள் கலந்துரையாடினார்கள். தற்பொழுது உரோமாபுரியில் ஆரம்பித்துள்ள ஆயர்மன்ற கூட்டத் தொடருக்கு தங்கள் ஆலோசனைகளைச் சமர்ப்பிக்கும் முகமாகவே இக்கூட்டம் நடைபெற்றது.

உரோமாபுரியை திருச்சபையின் மையமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே வேளையில் எல்லா நாடுகளின் ஆயர்களுக்கும் முக்கியத்துவம்கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இவர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். ஒவ்வொரு நாடுகளின் ஆயர் மன்றங்களுடன் கூடிய தொடர்பு கொண்டு

எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் அந்நாட்டு மக்களின் வாழ்வுக்கு ஏற்றதாக அமைய வழிகாட்டப்பட வேண்டும் என்றும் ஆயர்கள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளார்கள்.

திருத்தந்தையின் வருகையைவிட்டு இந்துக்கள் அச்சம்

'பாப்பரசர் தவறான இடத்துக்கு, தவறான நேரத்தில், தவறான நோக்கத்தோடு, வருகின்றார்' என சிவானந்த யோக வேதாந்த நிலையத்தின் தலைவரான சுவாமி விஷ்ணு தேவநாதா குறிப்பிட்டார். பங்களூரிலிருந்து 60 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள உடுப்பி என்னுமிடத்தில் நடந்த இரு

நாட் கூட்டமொன்றிலேயே மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார்.

அண்டை மாநிலமான கேரளத்தின் அரைப்பகுதியை மத மாற்றியுள்ள கிறிஸ்தவ போதகர்களுக்குப் பாப்பரசரின் வரவு ஒரு புத்தாக்கத்தை அளிக்குமெனவும், கேரளத்தில் இந்து ஆலயங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையை நீடிக்கவிட்டால் பஞ்சாப் மாநிலம் போன்ற ஒரு நிலை கேரளத்திலும் உருவாகிவிடும் எனவும் எச்சரித்தார்.

மற்றொரு இந்துத் தலைவரான, விஸ்வ இந்து பரிஷாத் என்னும் குழுவின் நிறுவனரும் தலைவருமான சுவாமி சின்மயானந்தா, இந்தியாவின் பண்பாட்டுக் கேற்றப் பாப்பரசருக்கு ஒரு நல்ல வரவேற்பு அளிக்க வேண்டுமெனக் கருத்துச் தெரிவித்தார். 'கோடிக் கூறினார்.

கணக்கான மக்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்றவரான பாப்பரசரை வரவேற்க ஒவ்வொரு இந்து இல்லத்திலும் மஞ்சள் கொடி ஏற்றி அவரைக் கௌரவிக்கவேண்டும். பாப்பரசரின் வருகைபற்றிய அச்சங்கள் ஆதாரமற்றவை என்றார்.

ஆயினும், தற்போது இந்து சமயம் அசட்டை, குறுகிய மனோபாவம், தீண்டாமை, சமூகச் சீர்கேடுகள் ஆகியவற்றால் வலியுழந்திருக்கிறதென்றும் 18 வீதமான சிறுபான்மையினர் அவர்களை அடக்கி ஆள்கின்றனரென்றும் இந்துக்கள் தமது அசமந்தநிலையை விட்டொழித்துத் தமது வலிமையை உணர்த்தவேண்டுமென்றும் அதே சமயத்தில் பிறமதத்தவர்களின் உரிமைகளை மதிக்கவேண்டும் என்றும்

'கதிரவனிலும் நிலாவிலும் விண்மீன்களிலும் அறிகுறிகள் தென்படும். மண்ணுலகில் கடற் கொந்தளிப்பின் முழக்கத்தினால் நாடுகள் குழப்பமடைந்து இடுக்கண உறும். வானத்தின்படைகள் அசைக்கப்படும், அப்பொழுது மனுமகள் பூமிகுந்த வல்லமையோடும் மாட்சிமையோடும் மேகத்தின்பீது வ்ருவதைக் காண்பார்கள்' (லூக். 21: 25-27)

கிறிஸ்மஸ் சிறப்பு மலர்—1985

20-12-1985 பாதுகாவலன் இவ்வாண்டுக்கான கிறிஸ்மஸ் சிறப்பு மலராக வெளிவரும்.

இன்றைய எமது வாழ்க்கைச் சூழலின் பின்னணிக்கேற்ப, இயேசு மீட்பரின் பிறப்புப் பெருவிழாவை நாம் எவ்வாறு அணுகவிருக்கிறோம் என்னும் மையக் கருத்தை முன்வைத்து, எமது எழுத்தாள அன்பர்களிடமிருந்து ஆக்கங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. உங்கள் சொந்த ஆக்கங்களை 12-12-1985-க்கு முன் எமக்குக் கிடைக்குமாறு தயவுசுற்று அனுப்புக.

த. பெ. எண் 2. யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிரியர் பாதுகாவலன்

பரிசு

குமாரிற் கு வெளிச்சத்தைப் பார்க்கக் கண்கள் கூசின. கூடவே வயிற்றிலும் நல்ல பசி. காலை பத்துமணியிலிருந்து தொடர்ந்து மூன்று படங்கள் பார்த்ததில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை.

‘குமார், போய்ச் சாப் பிட்டிட்டு வாவனடா. இன்னும் ஒரு நல்ல கொப்பியிருக்குது போட்டுப் பார்ப்போம்’ பாபு நண்பனிடம் கூறினான்.

குமாருக்கு முக்கிய பொழுதுபோக்கு படம்பார்ப்பதுதான். எந்த வீட்டில் இன்று T. V. ஓடுகிறதென்று குமாரைத்தான் கேட்க வேண்டும். தப்பாமல் சொல்லிவிடுவான்.

அன்று சனிக்கிழமையான படியினால் குமாரின் அண்ணன் குகனுக்கு அரைநாள் லீவு. கடைசி முறையாகத் தம்பியிடம் இன்று கதைத்துப் பார்த்து விடுவது என்று கணம் கட்டிக்கொண்டு அலுவலகத்தால் வந்தநேரம் தொடக்கம் வாசலிலிருந்த நான்காவியிலேயே பிடிவாதமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். நேரம் செல்லச் செல்லக் குகனுக்கு ஆத்திரம் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது.

கேள் திறப்பதையும் குமார் சாப்பிட நுழைவதையும் கண்ட மாத்திரத்தில் புயலென அங்கே பாய்ந்தான். ‘டேய், நான் கேட்கிறதற்குப் பதிலைச் சொல்லிப்போட்டுப் பிறகு சாப்பிடு’ இந்த மிரட்டலை எல்லாம் குமாரிற்குக் கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப் போய்விட்டது. ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாக அம்மாவைப் பார்த்தான்.

அவன் தாய் கண்கலங்க நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளை மறைத்து நின்று வெள்ளைச்சேலை அவனுக்கு அப்பாவை நினைப்பூட்டியது. அப்பா இருக்கும்போதுதான் அவனுக்கு என்ன சொகுசான வாழ்க்கை. தனிக்காட்டுராஜாவாக ஊரைச் சுற்றி வந்தான். ‘ம்’ பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டான் குமார். ‘என்னடா நினைச்சுக்கொண்டு நீ இருக்கிறாய்?’

‘நானொருத்தன் மாடுபோல அடிச்சுப்போட இருக்கிறேன் என்னடா நினைக்கிறாய்?’ குகன்பேசப்பேசக் குமார், அதற்குமேலும் சாப்பாட்டுக்கு முன்னிருக்கப் பிடியாமல் எழுந்து கையைக் கழுவிக்கொண்டான். ஒருவரும் நினையாதவண்ணம் அப்பா திடீரென்று கண்ணை மூடி இன்றோடு ஒருவருடமாகிறது. இந்த ஒரு வருடத்திற்குள் ஆயிரம் தடவைக்குமேல் அண்ணன், அண்ணியின் விஷம் போன்ற வார்த்தைகள் அவனைத் தாக்கிய போதிலும் அவனில் ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டதா? இல்லையே. மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தால் அண்ணன் இப்படிக்கத்த வேண்டிய நிலையேற்பட்டிருக்குமா? எத்தனை இடத்தில்தான் குகன், குமாரிற்கு வேலை தேடித் தீர்ந்தான். அப்படித் தேடிக்கிடைத்த வேலைகளைக்கூடக் குமார் ஏற்றுக்கொண்டானா? எத்தனை நொண்டிச் சாட்டுகள் குமாருக்கு அகப்பட்டன, அண்ணனிடமிருந்து தப்பு வதற்கு சும்மா இருப்பதே சுகமென்றிருந்தது. இந்தச் சுகத்திற்காக அவன் எதையுமே தியாகம் செய்யத் தயார். ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? ‘இவனோட மாறடிக்க என்னுடைய ஏலாது. நானையிலேயிருந்து அவன் அல்லது நான் ரெண்டிலே ஒருத்தர் தான் இஞ்சை இருக்க வேணும், முடிவெடுக்கவேண்டியது நான் இல்லை அவன் தான்’ இறுதித் தீர்ப்பைக் கூறிவிட்டுக் குகன் அறைக்குள் புகுந்துகொண்டான்.

வேலை, அந்த நினைவிலே வேம்பாகக் கசந்தது. ‘குமார் நித்திரையே? எழும்பெழும்பு இடம் வந்திட்டுது’ பாபுவின் அப்பா குமாரின் மூதுகில் தட்டினார். சனக் கூட்டத்தினுடாகப் புகுந்து தெருவில் வேடிக்கை பார்த்தபடி உற்சாகமாக நடந்து மாமா வீட்டிற்கு வந்தபோதே அவனுக்குக் கிடைத்தது ஏமாற்றமே. ‘அவர் உங்கடை மாமாவே? அவர் இடம் மாறி ஒரு மாத மாச்சுது’ என்ற பதில் கிடைத்தபோது தலையைச் சுற்றியது குமாருக்கு. இனி எங்கேயென்று இந்த ரவுணிலே மாமா இவ் தேடிப்பிடிப்பது? அதுவும் விலாசமில்லாமல், பசி வயிற்றைக் கிள்ளியது. பேசாமல் வீட்டிற்கே போய்விடலாமென்றால் பஸ்ஸிற்கும் காசி

உனக்கொரு பரிசு தரப்போகிறேன்’ என்றார் திடீரென ஜேம்ஸ். குமார் திகைத்தான். அது என்னவென்று அவர் கூறியபோது மேலும் திகைத்தான். ‘நான் கூலியாக வேலைசெய்த பல ஆயிரம் பெறுமதிக்கொண்ட இந்தப் பெரிய பண்ணை எனக்கா! குமார் உண்மையில் பெருமைப்பட்டான். கடவுளிற்கு நன்றிகூறினான். ‘கடுமையாக உழை, நீண்டநாள் பலனுக்காகக் காத்திரு’. என்றோ படித்தது நினைவில் வந்தது. ‘ஐயா இந்தப் பெரிய பரிசைப் பெற நான் தகுதியற்றவன்தானா?’ நெகிழ்வுடன் கேட்டான். ‘ஓம் குமார், இதுக்குத் தகுதியானவன் நீதான், தன்னலம் கரு

தாத உன்ரை உழைப்பிற்கு என்றை பரிசாக நீ இதை ஏற்றுக்கொள். எனது கடைசி காலத்தை நான் தனிமையிலே கழிக்க விரும்புகிறேன்’ அவனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டார் ஜேம்ஸ். பெற்றவளோ இதையெல்லாம் கண்டு புளகாங்கிதம் அடைந்தான். உண்மையான உழைப்பே வாழ்க்கையின் வெற்றியின் இரகசியம் என அறிந்துகொண்ட குமார் ஏதோ ஒருவகையில் தன் நல் வாழ்விற்குக் காரணமாயிருந்த அண்ணனைப் பாசத்தடனும் நன்றியுடனும் நினைத்துக் கொண்டான்.

— வி. கரோலினா
சில்லாலை

அடுத்த படத்திற்காகச் சேட்டை மாட்டிக்கொண்டு மெல்ல நடுவழிப்பார்த்த குமாரிற்கு இதைக் கேட்டதும் ‘திக்’ என்றது. நான்கு பிள்ளைகளின் தந்தையான தன் அண்ணன் வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுசெய்யப் பாடுபடுவது அவனுக்குத் தெரியும். ஒப்பீலில் வேலைசெய்வதோடு. கடைகளில் வேறு கணக்கெழுதி அத்தனை பேருக்கும் சாப்பாடுபோட்டுக்கொண்டிருந்தான். இருக்கும் வீட்டைவிட நிலபுலனோ, பணமோ சொந்தம் என்று சொல்ல அவர்களிடமில்லை. முடிவெடுக்க வேண்டியவன் அவன்தான் என்று அண்ணனே சொல்லி விட்டான். தன் சோம்பேறித்தனத்தினால், பொறுப்பற்ற தன்மையால் எத்தனைபேருக்குத்தான் கஷ்டம். அம்மாவை நினைத்துக்கொண்டான். இவ்வளவுநாளும் அவன் மனம் நோக்கத்தக்க ஒரு வார்த்தையைக்கூட அவன் உச்சரிக்கவில்லை. ஆனால், அண்ணன் பேசும் போதெல்லாம் அவன் மனம் தனக்காகத் துடிப்பதை அவன் அறிவான். இரண்டு பிள்ளைகளையுமே அவன் உயிராக நினைப்பதால் எந்தப் பிள்ளைக்காக அவன் பார்ப்பது முடிவில் மௌனமாகிப் போவான். நண்பர்களிடம் சொல்லி இதற்கேதாவது வழிதேடித்தானாக வேண்டும். அம்மாவை மனம் வருந்தவிடக்கூடாது. இந்த ஒருவருஷமாகத் தனக்கு ஆதரவளித்த அண்ணனை மேலும், கஷ்டப்படுத்தக் கூடாது. ஏதோவெல்லாம் நினைத்துக் கொண்ட குமார் வீட்டைவிட்டு நடந்தான்.

‘அப்ப ஒண்டுசெய் குமார், டவுணிலே இருக்கிற மாமா வீட்டிலேபோய்க் கொஞ்சநாள் இரேன் உனக்கும் ஆறுதல் அண்ணனுக்கும் உன்ரை அருமை தெரியும்’, நீண்டநேரக் கலந்துரையாடலின் பயனாக பாபு, குமாரிற்குத் தீர்ப்புக் கூறினான். குமாருக்கும் இந்த யோசனை பிடித்தது. எப்போ புறப்படலாம்? என்ற கேள்வி எழுந்தபோது ‘இப்போதே நான் போகத்தயார்’ என்றான் குமார். வீட்டில் எவருக்கும் தெரியாமல் போவது குமாரிற்கு இதுதான் முதல்தடவை. ஒரு வாரமோ, இருவாரமோ மாமா வீட்டில், தங்கலாம், பிறகு என்ன செய்வது? இந்த ஒரு கேள்வியே மனமெங்கும் வியாபித்திருந்தது. திருப்பி வீட்டிற்குப் போகலாமா? அண்ணன் முகத்திலே எப்படி குதிப்பது

வில்லை. அவனுக்கு இங்கேயாரைத் தெரியும்? குமாருக்கு உண்மையில் சோதனைகாலம் இது. கால் போன போக்கில் நடந்து, சுளைப்படைந்தபோது குழாய் நீர் தெம்பைத் தந்தது. இரவு வந்தபோதே பிச்சைக்காரனைப்போல் கிடைத்த இடத்தில் படுத்துக் கொண்டான். தூக்கம் வந்தபாடில்லை. விடிய விடிய முழித்திருந்தான். விடிந்தபோது அதே ஒரு நிம்மதியாகவிருந்தது. அப்போ ஒரு பிச்சைக்காரன் எதையோ வைத்துச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆவலோடு அதைப் பார்த்தது. குமாரின் கண்கள், பிச்சைக்காரன் போய்விட்டான். அவன் இருந்த இடத்தில் ஒரு பேப்பர்த் துண்டு கிடந்தது. சும்மா எடுத்துப் பார்த்தான். பண்ணையொன்றை நிர்வகிக்க ஒருவர் தேவையென்றும், தொடர்புகொள்ள வேண்டிய முகவரியும் அதில் கிடந்தது. விசாரித்துப் பார்த்ததில் அங்கிருந்து ஐந்து மைல் தூரம் போகவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். குழாய்த் தண்ணீரால் வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டு குமார் ஐந்து மைலையும் நடந்து சென்றான்.

பண்ணையின் சொந்தக்காரரான ஜேம்ஸிடம் தன்னைப்பற்றிய உண்மைகளைக் கூறி அந்த வேலையைத் தனக்கே தரும்படி மிகவும் கெஞ்சிக் கேட்டான். வீட்டிலிருந்து வந்த அரை நாளுக்குள்ளேயே அவன் பட்டு விட்ட பாட்டில் உலகத்தைப் புரிந்து கொண்டான். ஜேம்ஸிற்கு குமாரிடம் ஏனோ பிடித்துப்போய்விட அவர் சம்மதம் தெரிவித்தபோது அவன் கடவுளின் கருணையை எண்ணி வியந்தான்.

எப்படி இந்த ஐந்தாண்டு களும் ஓடி மறைந்துவிட்டன! ஆனால், குமாரைப் பொறுத்த மட்டில் பெரும் புரட்சியை அவனிடம் ஏற்படுத்திய பொற்காலம் அது. கடின உழைப்பையும், களவு, பொய், சூதுவாதற்ற நற்பண்புகளையும் அவனிடம் கண்ட ஜேம்ஸிற்கு அவனை நன்றாகப் பிடித்துவிட்டது. குமாரின் தாய் தன் மகனின் முன்னேற்றம் கண்டு இறைவனுக்கு நன்றி கூறினாள். உண்மையான சுகம், நிம்மதி உழைப்பில்தானிருக்கிறதென்று குமார் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டான். காலடிச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பினான் குமார். ‘என்னப்பா கடுமையான யோசனை’ அன்புடன் ஜேம்ஸ் கேட்டார். இந்த மாசுக் கணக்குகளைப் போட்டுக் கொண்டு நன்றி முகத்திலே எப்படி குதிப்பது என்று குமார் குமார்,

இன்றைய பத்திரிகைத் தமிழ்

ஆவணி மாதம் இலங்கை கத்தோலிக்க சமூகத் தொடர்புச் சாதனத்திற்கான தமிழ் ஆணைக்குழுவின் நடாத்தப்பட்ட ‘இன்றைய பத்திரிகைத் தமிழ்’ -செய்திகள் என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்ற கருத்தரங்கின் ஓர் உரையின் சுருக்கத்தினை இங்கு தருகின்றோம். (ஆ—ர்)

பத்திரிகைத் தமிழ் -செய்தி

தமிழ் என்று சொல்லும்போது முதலில் சிந்தனைக்கு வருவது முத்தமிழ்.

தமிழ் நடை என்று கூறும்போது பன்னெடுங் காலமாகக் கூறப்பட்டு வரும் பண்டிதத் தமிழும், பாமரத் தமிழும் நினைவுக்கு வரும்

ஒரு காலத்தில் பண்டிதர்கள் தமிழ் மொழியைத் தமது ஆதிக்கத்தில் வைத்திருந்து, இலக்கியப் படைத்தனர். இதனை சாதாரண மக்கள் இலகுவில் படித்து, அதன் கருத்தை உணர முடியாதிருந்ததால் பண்டிதத் தமிழுக்கு எதிரான போர்க்கொடி எழுப்பப்பட்டது.

பாமர மக்களும் இலகுவாகப் புரியும் வகையில் எழுத்துக்கள் அமையவேண்டுமென்ற கோஷத்தின் காரணமாக இலகுவடை இலக்கியங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின.

பிற்பகுதியில் பல்கலைக்கழகங்களின் தோற்றமும் அவற்றின் வளர்ச்சியும் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் என்ற ஒன்றைப் புதிதாக உருவாக்கியது. இது இன்றும் கூட சர்ச்சைக்குரியதாகவே யுள்ளது.

இவ்வாறு பண்டிதத்தமிழ், பாமரர் தமிழ், பல்கலைக்கழகத் தமிழ் என்ற பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு மத்தியில், ‘பத்திரிகைத் தமிழ்’ என்று இக்கருத்தரங்குக்குத் தலைப்புக் கொடுத்திருப்பது நான்காவது வாக்கமொன்றை இன்றைய தலை முறைக்கு அறிமுகம் செய்வதாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது பத்திரிகைத் தமிழைப் பிரித்துக் காட்டுவதாகவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

பத்திரிகைத் தமிழ் என்பது மேற்கூறப்பட்ட எத்தவொரு வர்க்கத்தையும் சார்ந்ததல்ல வென்றும் கூறலாம். எல்லா வர்க்கத்தையும் இணைத்ததென்றும் கூறலாம்.

பத்திரிகைத் தமிழ் என்று கூறும்போது அது பல பிரிவுகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. புனை கதை இலக்கியம், கவிதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, செய்தி என்று இவைகளை வகைப்படுத்தலாம்.

செய்தியைத் தவிர்ந்த மற்றவை அனைந்தும் அதனை ஆக்குபவர்களுடன் சம்பந்தப்பட்டதாதலால், அதன் மொழி வளம் அவரவர் போக்கினைக் கொண்டதாக மிளிர்ந். பல்கலைக்கழகக்காரர், பண்டிதர்கள் என்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தமது நடையில் அதனை எழுதுவர்.

ஆனால் செய்தி என்பதுவது எளிமையான, இலகுவான நடையைக்கொண்டது. பத்திரிகைகள் ஒன்றுக்கொன்று போட்டியாக வெளிவந்தாலும், அவை செய்திகளைத் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் இலகுவாகவும் பொதுமக்களுக்கு வழங்கவே விரும்புகின்றன.

பணம் கொடுத்துப் பத்திரிகையை வாங்கும் ஒருவர், அதனை இன்னொருவரிடம் கொடுத்து வாசிக்கச் செய்து, அதன் அர்த்தத்தைக் கேட்டுப் புரியக்கூடியதாக செய்திகள் எழுதப்படக் கூடாது என்பது அடிப்படை நோக்கமாகும்.

ஒரு காலத்தில் பத்திரிகைகளும் கூட துடினமான தமிழைச் செய்திகள் எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தி வந்தன. இலங்கையில் தாய்மொழிக் கல்வித்திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பின்னர் இதன் போக்கில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

தமிழ்நாட்டில் தினத்தந்தி இத்துறையில் ஒரு முன்னோடியாக செய்திகளைப் பேச்சுத் தமிழில் வெளிவிட முன்வந்தமை மற்றைய பத்திரிகைகளுக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது.

இருப்பினும் சில ஆங்கிலப் பதங்கள் இன்றும் தமிழ்ச் செய்திகளில் அழியாத இடத்தைப் பெற்றே வருகின்றன. ‘பட்டி’, ‘எம். பி’, ‘கவுன்ஸில்’, ‘ரெஸிபோன்’ போன்ற சொற்கள் பொதுமக்களிடம் நன்கு பழக்கப்பட்டுப் போனதால் செய்திகளில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது தவிர்க்க முடியாத தாகியுள்ளது. (தொடர்ச்சி 8ம் பக்கம்)

வேதாகம வாரச் சிறப்பு — 1985

திருமறைநூல் உன் சொத்து வாழ்வுக்கு வழிகாட்டி

விவிலியத்தைப் பற்றிய பொன் மொழிகள்

1. நற்செய்தி நூல்கள் இறைமகன் யேசு நம்மை மீட்க எடுத்த இரண்டாவது உடலைப் போன்றவை. (ஒரிஜின்).
2. நற்செய்தி நூல்கள் இறை யேசுவின் அருள்மொழி சுரக்கும் வாய் போன்றது. (புனி. அருஸ்தீனர்.)
3. வாழ்வின் மறை பொருள்களை எல்லாம் கொண்டுள்ள அரிய நூல் விவிலியமே (கிளாதேல்.)
4. விவிலியத்தைப் படிப்பதும் தானிப்பதும் எல்லாவற்றையும் விட மிக மேலான பயனுள்ள செயலாகும். (புனி. பத்தாம் பத்திநாதர்.)
5. அன்பு செய்யும் ஆற்றல் வாய்ந்த புத்தகம் விவிலியம் ஒன்றுதான் (லக்கோர் தேர்.)
6. துன்பங்களுக்கு ஆளானவர்கள் துயரக் கடலில் ஆழ்ந்த வர்கள் உண்மையான ஆறுதலைப் புனித வேதாகமத்தில் காண்பார்கள். அது அவர்களுக்கு தேவ உதவியையும் துன்பங்களை எதிர்த்தோக்கும் தைரியத்தையும் கொடுக்கும். (பரிசுத்த 12ஆம் பத்திநாதர்.)
7. நம்மை ஞானத்தில் நிறுத்துவதும் உலக துன்பங்களிடையே நம் ஆன்மாவில் அமைதியை உண்டு பண்ணுவதும் ஆகிய இரு பொருள் உலகத்தில் உண்டானால் அது புனித வேதாகமத்தில் ஆழ்ந்த அறிவும் தியானமுமாக இருக்க இயலாமேயன்றி வேறு எப்பொருளாகவும் இருக்க இயலாது. (புனி. ஜெரோம்.)
8. விவிலியம் நான்கு பெரிய நன்மைகளை விளைவிக்கின்றது. அதி:
  1. உண்மையை உணர்த்துகின்றது.
  2. தப்பறைகளை அழிக்கின்றது.
  3. துன்பங்களிலிருந்து நம்மை தூரக்கொண்டு செல்கின்றது.
  4. நன்மையை நோக்கி நம்மை நடத்துகின்றது. (புனித தாமஸ் அக்குவின்ஸ்)
9. எவ்வளவுக் கதிகமாக விவிலியத்தைத் தியானிக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கதிகமாக அதன் அழகைக் கண்டு பிடிக்கிறோம். திருநூலின் சாரமே என் வாழ்க்கையாக விளங்க என் ஆன்மாவையும் என் வாழ்க்கையையும் விவிலிய பூங்காவிலுள் நுழைக்க விரும்புகிறேன் (எலிசபெத் லெசார்)
10. இறைவனின் இதயத்தை காணும் நூல் (புனி. கிரகோரியார்.)
11. உலக இன்பங்களின் உச்சநிலை திருநூலை வாசிப்பதால் வரும் இன்பத்திற்கு முன்பெறும் நிழலாகும். (லேடி ஜேன்)
12. எல்லா இடங்களிலும் எல்லா இனத்தாரிடமும் இடம் பெற்ற நூல் திருநூல் (வில்லியம்)
13. விவிலியத்திலன்றி வேறு எந்த நூலிலும் நான் எனக்காக ஒன்றையும் கண்டதில்லை, விவிலியம் ஒன்றே எனக்குப் போதுமானது. (புனி. குழந்தை தெரேசம்மாள்)
14. விவிலியம் ஓர் அழியாத நித்திய புகழ் வாய்ந்த புத்தகம் ஆகும். கற்ற அறிவுகளின் அறிவாழத்தினும் ஆழமானது. கன்னிகைகளிலும் தூயதானது. அரசர்களிலும் வன்மை யுள்ளது (லக்கோர் தேர்.)
15. இறைமகன் யேசு யூதேயாவில் மனித உருவோடு தோன்றினார். இப்போது அவர் உலகைத் தம் சொற்களால் தமதாக்கிக் கொண்டார். உலகில் இருந்த போது அப்போஸ்தலர்களோடு உரையாடினார். அதே யேசு நம்மிடையே விவிலியத்தின் வழியாக இருக்கிறார் உரையாடுகிறார் (போஸ்ஸுவே)

இத்தகைய பெருமைக்குரிய புத்தகம் விவிலியம். உங்களிடம் உண்டா? உண்டென்றால் கையில் எடுங்கள். "எங்கள் கைகளிலிருக்கும் வேத புத்தகங்களைவிடும் நூல்கள் ஆறுதல் அடைகிறோம்" என மக்கப்பேயர் சொன்னது போல் நீங்களும் சொல்லி படித்து மகிழங்கள். "விட்டிற்கோர் விவிலியம் நாளுக்கொரு அத்தியாயம்" தொகுப்பு: இ. ம. ஜெயசீலன்.

அன்பர்களே, நண்பர்களே, இளைஞர்களே,

உண்மை எதுவோ, கண்ணியமானது எதுவோ, நீதி எதுவோ தூயது எதுவோ (பி.வி. 4: 8-9) என்பனவற்றிலிருந்து உலகம் விவிலி நிற்கும் இந்நூல்களில் விழிப்புக் கொண்டு இவற்றை உணரவும், உணர்த்தவும் இளைஞர்சமுதாயம் வீறு கொண்டு வெளிப்பட்டுள்ளது. "வருங்காலம் உங்கள் கைகளிலே" என்பதை உணர்த்திவிட 1985 ஆம் ஆண்டை இளைஞர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தி நிற்கின்றது இக்கிய நாட்டுச்சபை. மேலும் உண்மைகள் பல மறைந்து, தவறுகள் பல மலிந்து மிகுந்து நிற்கும் இக்கால கட்டத்தில், 1985 ஆம் ஆண்டை இளைஞர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தி, இத்தவறுகளில் தாழ்ந்து நிற்கும் இளைஞர் சமுதாயத்தைக் கட்டிக் காத்திட முனைந்து நிற்கின்றது தாய்த் திருச்சபை. உலக சமுதாயத்தோடு இணைந்து அதன் வளர்ச்சியில் விசேஷவிதமாக இளைஞர் சமுதாய வளர்ச்சியில் அக்கறை எடுத்திருக்கிறதென்பதை இளைஞர் ஆண்டிலே, புனித பாப்பரசரின் அப்போஸ்தலிக்க மடல் அறிக்கையில்கொறது.

இம்மடலில் ஒரு மனிதனின் தனித்துவத்தை, ஆளுமையை உருவாக்கும் காலம் இளைமைப் பருவமாகும். எனவே அகில உலக இளைஞர்மட்டில் அண்மை திருச்சபை ஆழ்ந்த அக்கறையும், அவதானமும் கொண்டுள்ளது என திருத்தந்தை மடலின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடுகிறார். எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு, புதிய தொரு உலகை உருவாக்க வருமாறு அணைத்துலக இளைஞர்களுக்கும் அழைப்புவிடுக்கிறார். புதிய உலகம் சமைக்க வழிகாட்டும் நூல் ஒன்று உண்டு என்று கூறி, திருமறை நூலின் இளைஞனுடன் இறையேசு உரையாடும் நிகழ்ச்சியை முன்வைக்கின்றார். திருத்தந்தையின் கூற்றிலே திருமறை நூல் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் நூல் என்பதே அர்த்தமாகும். மேலும் இளைஞர் ஆண்டின் விருதுமொழியாக பங்கேற்பு, வளர்ச்சி, அடிமதி இம்முன்றும் மையக்கருத்துகளாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த மையக்கருத்துகள் உண்மையிலும், நீதியிலும் உலகிற்கு எடுத்தியம்பப்பட்டு, அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் திருமறை நூலை (வேதாகமம்) வாழ்க்கையின் அடி அத்திவாரமாக வழிகாட்டியாக விளங்க வேண்டும். ஏனெனில் திருமறை நூலின் (வேதாகமம்) வார்த்தைகள் பயன் தராமல் திரும்

பாது, படைக்கும் ஆற்றல் உள்ளது. நம்பிக்கை அளிக்க வல்லது, வாழ்வளிக்கக் கூடியது. முடிவில்லா வாழ்வு தருவது, ஆன்மாவை மீட்க வல்லது, மீட்பின் ஞானத்தை அளிக்க வல்லது.

திருமறை நூல் (வேதாகமம்) என்றால்.....

"இறைவனின் வார்த்தை" அவர் விரும்பியதெல்லாம் செய்து முடிக்கும். அது பயன் தராமல் அவரிடம் திரும்பாது. (இசை. 55:11) எதற்காக நாம் அனுப்பி ஞோமோ அதை நிறைவேற்றும்.

திருமறை நூல் வேதாகமம் என்பது எத்தனையோ வருடங்களுக்கு முன் கடவுள் அனுப்பி விட்ட அன்புக் கடிதம். திருமறைநூல்-என்ற கடிதம் எதற்காக அனுப்பப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறும். "இறைவனின் வார்த்தை அவர் விரும்பியதெல்லாம் செய்து முடிக்கும்..." இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட இக்கடிதம் இப்போதுதான் படிப்படியாக நம்மவர் இல்லங்களையும் வந்தடைந்திருக்கிறது. நமது வீடுகளில் புகுந்து நமது கைகளில் தவறாமல் திருமறை நூல் (வேதாகமம்) அறிவை வளம்படுத்துவதோடு நிலலாது, இறுதியாக இதயத்திலும் இடம்பெற்று, உறவு-வாழ்வாகவும், செயற்படும்-செயலாகவும் திகழவேண்டும்.

R. M. G. நேசநாயகம்
மறைக்கல்வி நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இந்தத் திருமறை நூல் (வேதாகமம்) புறநீசல் போல் அன்றாடம் வெளிவரும் நூல்கள் போலன்று. அவைகளை நாம் அறிவோம். அவைகளில் பல பயன் தருவன. சில அழிவுக்கு இட்டுச்செல்லக்கூடியன. திருமறைநூலும் (வேதாகமம்)-பல நூல்களின் தொகுப்புத் தான்-இருப்பினும் திருமறை நூலை (வேதாகமம்) மற்ற ஏடுகளோடு இணையாக வைத்துப் பேசுவோ, எழுதவோ முடியாது. காரணம் திருமறைநூல் (வேதாகமம்) மனிதர்களால் எழுதப்பட்டதாயினும், தூய ஆவியின் தூண்டுதலால் எழுதப்பட்ட உண்மை நூல். இறைவன்-மனிதன் உறவைக் காட்டும் நூல். என்றமே மாறாத புனித நூல். ஆம் திருமறைநூல் (வேதாகமம்) ஓர் இறை ஏடு என்பதை மறுக்க முடியாது. எனவே அதன் ஆசிரியர் இறைவன்-தாம்

உலகமும் அத்துள் வாழும் மனிதனும் உண்மையிலும் ஆவியிலும் வழிநடத்தப்பட அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். தவறும் உள்ளம் கொண்ட மனிதன் தவறு வரம் படைத்த இந்நூலைத் தன் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தினால் தவறுகளில் நின்று தன்னைக் காத்துக்கொள்வான். இதுவே மறைநூலில் (வேதாகமத்தில்) இறைவன் வகுத்த திட்டமாகும்.

இறை மக்களுக்கு இறை வார்த்தை மட்டில்...

இறை மக்களுக்கு விசேஷ விதமாக "இளைஞர்களுக்கு," இறைவனின் வார்த்தைகளில் நன்மதிப்பும், நாட்டமும் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் அது இளமையிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இளம் உள்ளங்கள் இறைவார்த்தையின் மட்டில் நாட்டம் ஏற்பட்டு, அதனைப் படித்து, புரிந்து, வாழ்வின் அச்சாணியாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். மாணவர்களிடையே திருமறைநூல் ஞானம் (வேதாகமம்) எவ்வளவு தாரம் இருக்கிறது என்பதை அறியவே வேதாகமப் போட்டி ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிறது. இந்தப் பரீட்சைகள் மூலமாகக் கிடைத்த பதில்கள் திருப்திகரமாக இருந்தது. அவர்கள் திருமறைநூலை (வேதாகமத்தை) வாசிப்பதில்லை என்றாலும் அதன் மட்டில் ஆர்வம் உள்ளவர்களாயிருப்பது தெரிகின்றது. எனவே தனிப்பட்ட முறையில் திருநூலை (வேதாகமத்தை) வாசிப்பதில்லை என்றாலும் அதன்மட்டில் ஆர்வம் உள்ளவர்களாயிருப்பது தெரிகின்றது, எனவே தனிப்பட்ட முறையில் திருநூலை வாசித்து விளங்கிப் பயன்பெறும் அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும்.

விடுமுறை திருமறை நூல் (வேதாகமம்) கல்வி:

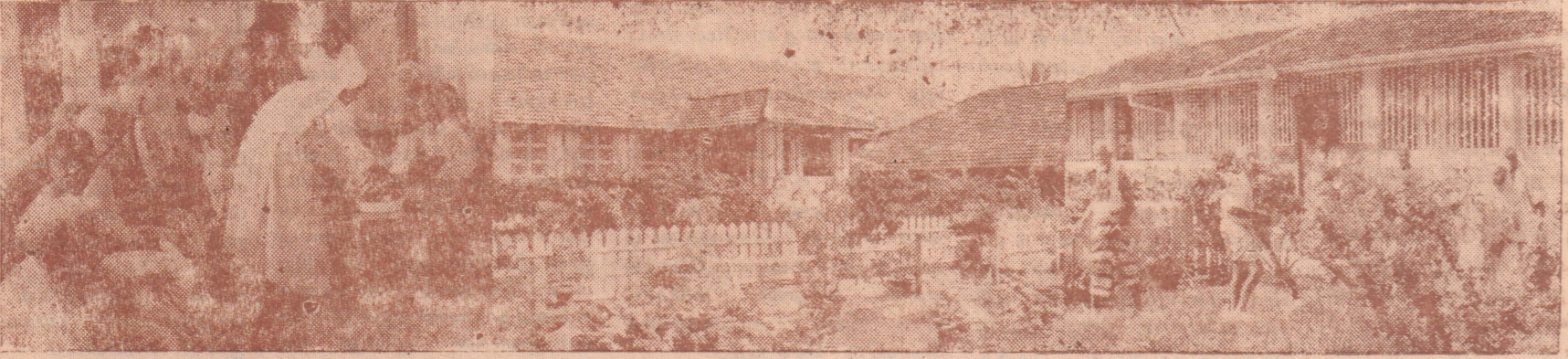
"இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து" என்பதற்கொப்ப மாணவர் மனதில் திருமறை நூலில் நாட்டம் ஏற்படப் பண்ண விடுமுறைநாட்களில் திருமறைநூல் வகுப்புகள் நடத்தப்படவேண்டும். பாடசாலை நாட்களில் மற்றப் பாடங்களைப் படிப்பதனால் விடுமுறை நாட்களில் பாடசாலையில் பலவித மாணவர்களையும் சேர்த்து திருமறை நூல் (வேதாகமம்) வகுப்புகளை நடத்தி அந்த இளம் உள்ளங்களில் திருநூலில் ஆர்வத்தை உண்டாக்க வேண்டும். பங்குகள் தோறும் விடுமுறை திருமறை நூல் (வேதாகமம்) வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

புனித வளஞர் முதியோர் இல்லம் — கொழும்புத்துறை பொன் வீழா 1935 — 1985

சகோதரிகளின் அன்புப் பணி

“எம் இல்லம்”

இல்லத்தின் முத்தான அனுபவங்கள்

1930-ம் ஆண்டு ஆயர் கயோமார் அ.ம.தி. கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இலங்கைத் தீவில் இறைபணி புரிய வெணக் காலடி வைத்தனர். திருச்சிலுவைக் கன்னியர், முதியோர், பிணியாளர், புறக் கணிக்கப்பட்ட காலகட்டம் அது. வயோதிபரைப் பராமரிக்கும் தேவை வானளாவ உயர்ந்திருந்தது. தேவை எங்கேயோ சேவையும் அங்கே. எமது முதற்பணி ஊர்காவற்றுமை மருத்துவமனையில் உதயமானது. மருத்துவப் பணி ஒரு புறமிருக்க வாழ்வின இறுதிக்கட்டத்தில் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த முதியவரைக் கவனிக்கவும் பராமரிக்கவும், அன்பு செய்யவும் அறப்பணியாளர் தேவையாக இருந்தது. அருட்கன்னியர் தேவையை உணர்ந்து உடனடியாகச் செயற்பட ஆரம்பித்தனர். திரு. யோசப் என்பவரால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட இல்லத்தில் தமது பணியை கொழும்புத்துறையில் ஆரம்பித்தனர். கையில போதிய பணம் இருக்கவில்லை. ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கை இருந்தது. தாம் எதிர்நோக்கப் போகும் தனிமை துன்பங்களை உணர்ந்திருந்ததால் புனித வளஞர்க்குத் தம் இல்லத்தை அர்ப்பணம் செய்தனர். விடுதோறும் இரந்து நின்று பிச்சை பெற்று தம்மை அண்டி வந்தோரை ஆதரித்தனர். மெல்ல மெல்லப் பாயும் தண்ணீர் கல்லையும் ஊடுருவிப் பாய்ந்தது. மெதுவாக ஆனால் உறுதியாக புனித வளஞரின் சக்தி மிக்க பாதுகாப்பில் அவரது இல்லம் ஆழமான அத்திவாரத்தில் நிலைத்தது. சொல்லொணாத கஷ்டங்களை சோர்வின்றி எதிர்ந்து நின்று பணி வாழ்க்கையின் இன்னல்களை எதிர்கொண்டனர் அருட்கோதரிகள்.

1939ல் இறையருள் இன்னும் சில சகோதரிகளை இந்திய மண்ணிலிருந்து எம்முடன் இணைத்தது. யாழ் அரசு மருத்துவமனையில் பணியாற்ற வந்த அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசை கொடுத்து ஒன்றித்து வாழ்ந்து குழு

வாழ்வில் நிறைவு பெற்று மகிழ்ந்திருந்தனர்.

சகோதரிகள் யோசவா, பெண்டிக்கா, ஜோன் ஆகியோர் தமது அயரா உழைப்பிலும், அன்புப் பணியிலும் வயோதிபர் இல்லத்தை அன்பு இல்லமாக மாற்றி அமைத்தனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ரணஸ்ரா, ரமாலு, பிலோமினா ஆகியோர் பணியாற்றினர்.

பதினாறாம் வயதில் மரியாயின் சேனை சகோதரிகளுடன் முதியோர் இல்லத்திற்கு செல்வது எமது செயல் திட்டங்களில் ஒன்று. எனது சகோதரிகளுடன் சென்று எம்மிடம் இருந்ததைப் பகிர்ந்து கொடுத்து மகிழ்வதில் எமது இன்பம் இருந்தது. சனிக்கிழமை தோறும் அது பழக்கப்பட்டது மட்டுமல்ல, ஏதோ ஒரு சக்தி என்னை சர்த்ததென்றே கூறலாம். நாங்கள் கொடுத்த தோ கொஞ்சம் வெற்றிலை, சிகரெட், பிஸ்கட் சாதாரண பொருட்கள். அவற்றைப் பெறும்போது அந்த சுருங்கிய முகங்களில் தெரியும் ஜோதி ஒளி எம்மைச் கண்டி இழுத்தது. பலம் குன்றியிருந்த பெரியோர்களில் மட்டுமா எம்பார்வை சென்றது. அல்லும் பகலும் ஆனந்தமாக அனைத்துத் தேவைகளையும் நிறைவேற்றி வரும் அருட்கன்னியர் மீதிலும் எம் பார்வை விழத்தவறியதில்லை. என்னை அறியாமல் என் உள்ளத்தில் இனம் தெரியாத உணர்வுகள் தலை தூக்கத் தொடங்கின. இந்த அழுக்குப் படிந்த வயோதிபருக்கு உதவி செய்வதென்றால் வேப்பங்காயாகக் கசந்தது. அதே வேளை அடுக்கடுக்காக எழுந்த கேள்விகள் என்னைக் குழப்பின. யார் இவர்கள்? வாழ்வை முடிக்கும் இந்த வயோதிபர் மத்தியில் எதனைக் கண்டு இப்படிப் பணியாற்றுகிறார்கள். நானும், பொழுதும் இந்த நலிந்தவர்களிடையே வாழ்வதில் அலுப்பேற்படுவதில்லை? இருபது வருடங்கள் இதே பணிபுரிந்த ஒரு சகோதரியைக் கண்டேன். அது இன்னும் என்னைத் தின்புனைவெத்தது. இந்த வாழ்வை

இரகசியம்தான் என்ன? என்ன? எண்ணி எண்ணி ஈற்றில் இறையருள் என்னை ஆட்கொண்டது. இனம் தெரியாத புத்துயிர் என்னை ஆட்கொண்டது. வாரா வாரம் வழமைபோல் சந்திப்பு இடம் பெற்றது. நாளாந்தம் கண்ட புன்னைகைகள் எனக்குப் புதுப் பொருளைத் தந்தன. நானும் ஒருநாள் திருச்சிலுவைக் கன்னிகையானால் ..... அடிக்கடி தோன்றிய இந்த எண்ணத்தை அப்பாலே தள்ளிவிடுவேன். வயோதிபர் மடத்தில் வேலை செய்ய முடியாது எனும் பழைய பல்லவிகூட வரும், ஆயினும் எத்தனையோ இதர பணிகள் இருக்கும் தானே என்று, திருச்சிலுவைக் கன்னியாக வருவேன் என முடிவு செய்தேன்.

காலம் உருண்டோடியது. என் கனவும் நனவானது. திருச்சிலுவைக் கன்னியாக பதினைந்து வருடங்கள் பணி புரிந்து அதே பணித்தளத்திற்கு அனுப்பப்பட்டேன். எந்த வேலை என்னால் முடியாது என்று தவித்து நின்றேறே அதனை ஏற்று சேவிக்க வந்துவிட்டேன். எந்தவித ஈடுபாடும் விருப்பமோ இருக்கவில்லை. இந்த வேலை என்னால் முடியுமோ எனும் ஐயம் ஒரு புறம். மேலதிகாரிகள் வைத்திருந்த நம்பிக்கையும், பொறுப்பும் மறுபுறம். எனது உள்ளப் போராட்டம் சொல்லமுடியாத தனிப்பினை உருவாக்கியது. சிகரட்டின் நன்றும் சிரசில் அடித்தது. வெற்றிலைச் சப்புக்கொட்டு என்னை வேதனையில் வாட்டியது. எச்சில் துப்பல் எட்டத்தில் நிற்க வைத்தது. ஆயினும் பணிவு என்னும் அருட்கொடையால் இந்தப் பணியை ஏற்றதாலோ என்னவோ பரமனின் அருட்கொடைகளால் பின்னே நிரம்பப் பெற்றவனானேன். ஆரம்பத்தில் சோர்வாகவே இருந்தது. அடிக்கடி எழுந்தது உள்போராட்டம், நாட்கள் செல்லச் செல்ல இறையருள் என்னை வழிநடத்தியது எனக் கண்டுகொண்டேன். ஒருநாள் துணிச்சலை வரவழைத்துக் கொண்டு என் பராமரிப்பிற்கு அருந்தவர்களைச் சந்திக்கச்

சென்றேன். ஒரு வயோதிப மாதில் என் பார்வை நிலைத்தது; பாசத்திற்கே நிகிய பெண்மணி. என்னை அழைத்தாள். வெறுப்புமேலிட்டால் விலகிவிட எத்தனித்தேன். முடியவில்லை. கால்கள் என்னை இழுத்துச் சென்றன. அருகே சென்றபோது அந்த முகத்தில் தோன்றிய மகிழ்ச்சி என்சரம்பற்றி தனது மெலிந்த சோர்ந்த அந்த முகத்தில் முத்தமிட்டு கண்ணீர் சிந்திய போது என் கல் நெஞ்சம் மெழுகாக உருகியது. முன்னொருபொழுதும் இல்லாத பாச உணர்வு என்னைத் தட்டி எழுப்பியது. விளைவு அடிக்கடி அவர்களைத் தேடிச் செல்வேன். அங்கிருந்து இன்பக் கண்டேன். அடங்கிக் கிடந்த உணர்வு வில்வரும் எடுத்து வந்தபோதும் அதனை எதிர்கொள்ளத் தென்பு ஏற்பட்டது.

ஒரு குருட்டு வயோபருக்கு என்னில் அன்பு மேலிட்டது. நான் இருப்பதை கையால் உணர்ந்ததும் என் பெயர் சொல்லி அழைப்பது அவருக்குத் தனி இன்பம். திடீரென்று காய்ச்சலாக படுத்திருந்த அவர் ஒருநாள் நான் அருகிருந்த வேளை என்னைக் காறி உமிழ்ந்தார். என்றுமே வழி நடத்திய இறையருள் அவரை மன்னிக்கவும், இறுதிவரை அன்பு செய்யவும் எனக்கு உதவி செய்தது. என்

னைப்பிடித்திருந்த இழிவான எண்ணம் என்னை விட்டு விட மறைந்துவிட்டது.

நான் சந்தித்த குருடரும் முடவரும் எனது நற்சிந்தனைக்கு உணவாகினர். இறைவன் என்னையும் ஒருகுருடியாக முடப்பெண்ணாகப் படைத்திருக்கலாமே. ஏன் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவர்களுக்குப் பார்வையாக, கரமாக கால்களாக, பார்க்கவும், செயற்படவும், ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்றே என்னைப் படைத்தார் என ஆழமாக உணர்ந்தேன். அவரளித்த அளவிலா அன்புக் கொடைகளை எனக்கென மட்டும் வைத்திருத்தல் முறையல்லவே.

அநுபவமே சிறந்த ஆசிரியன்ல்லவா? இயலாதோர் மத்தியில் நான் பெற்ற அநுபவங்கள் ஏராளம். அவர்களின் சகிப்புத்தன்மை என்னே! அவஸ்தையின் போது கூட அமைதி பொழியும் பார்வை. அந்த உருவமே இல்லாது உருக்குலைந்த பெண்மணி இருக்கவே இயலாது. எந்த நேரமும் நின்றபடி பட்ட வேதனைகளின் மத்தியில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை. அதன் மத்தியிலும் சிந்திய அன்புப் புன்னகை எப்போதும் புனிதமாக எந்த சுகவாசியாலும் தாய்மையாக வைக்கமுடியாத அளவுக்கு தன் படுக்கையை வைத்திருந்த குருட்டுப் பெரிய (தொடர்ச்சி 6-ம் பக்கம்).

நன்றி நவில்லுகின்றோம்

எமது பரலோக பாதுகாவலர் புனித குசையப்பரின் பரிந்துரையால் நாம் கடந்த 50 ஆண்டுகளாக இறைவனிடம் பெற்றுக்கொண்ட சகல நன்மை உபகாரங்களுக்காகவும் நாம் இடைவிடாத நன்றி கூறுகின்றோம்.

மேதகு எங்கள் ஆயருக்கும் குருக்கள் துறவியருக்கும் எமது சகல உபகாரிகள், நண்பர்கள், ஆதரவர்கள் அனைவருக்கும் நான்கள் பெற்றுக்கொண்டுவரும் சகல உதவிகளுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

தொடர்ந்து உங்கள் அனைவரின் ஆதரவையும் தாராள உதவியையும் எமது பணிக்கு இரந்து நிற்கிறோம்.

இறைவன் உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் நிறைவாக ஆசீர்வதிக்கும்படி எமது முதியோருடன் இணைந்து இறைவனை பிரார்த்திக்கிறோம்.

இல்ல முதியவர் பேசுகிறார்....

எமது பணிக்கு

உங்கள் பங்களிப்பு

காலம் போகப்போக வயதும்

ஏற ஏற நாம் தமது முடிவை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உண்மை மேற்படுவதுண்டு. நான் கைதடியில் உள்ள கட்புலன் இழந்தோர் பாடசாலையில் ஆசிரியையாக கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் இந்த நினைப்பு எனக்கும் வந்தது. எனது எதிர்காலத்தையும் எனது உடல் நிலையையும் எனது வயது வித்தியாசத்தையும் பார்த்த போது எனக்கு எல்லாமே கேள்விக்குறியாகத்தான் இருந்தன.

ஒரு நாள் நான் கடவுளின் துணையோடு ஆழமாக சிந்தித்த பின் எனது வேலையில் இருந்து ஓய்வுபெற்று கொழும்புத்துறை வயோதிபர் இல்லத்தில் என் வயதை ஒத்தவர்களோடு என் கடைசி நாட்களை அமைதியாகச் செலவிட வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்தேன்.

இந்த இல்லத்தின் உள் சென்று பார்க்காதவர்களுக்காக இதன் உள்புற அமைப்பையும் ஒழுங்கு முறைகளையும் பற்றிய சிறு விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். இது கடற்கரை ஓரத்தில் அமைந்திருப்பதால் மெல்லிய குளிர்ந்த இதமான காற்று விசேஷமாக மாலை நேரங்களில் வீசிக் கொண்டிருக்கும். உள்ளே நுழைபவர்களுக்கு வலப்புறத்தில் தேமாப்பூக்களும், இடப்புறத்தில் பல நிறக் கடதாசிப்பூக்களும் பூத்துநின்ற வரவேற்கும், எப்போதும் அழகாகவும் துப்பரவாகவும் இருக்கும் இந்த இல்லத்தில்

இருப்பதற்கு நான் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த இல்லம் திருச்சிலுவைக் கன்னியர்களால் நடத்தப்படுகிறது. இங்கு இருப்பவர்கள் யாராக இருந்தால் என்ன, ஆண்கள் என்றால் என்ன, பெண்கள் என்றால் என்ன, செல்வர்கள் என்றால் என்ன, படித்தவர் படிக்காதவர் என்றால் என்ன — எல்லாருக்கும் ஒரே வித அன்பும் பாசமும் கவனிப்பும் பொறுமையும் காட்டுவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். மனதிலே அமைதி குலைந்தவர்கள், உடல் நலம் அற்றவர்கள் கைகால் ஊனமுற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் இங்கு இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. படித்தவர்களும், நல்ல நிலையில் இருந்தவர்களும் இப்போ அவர்களின் குடும்பங்களால் வெறுக்கப்பட்டு இங்கு இருப்பதையும் நீங்கள் காணலாம். கன்னியர்கள் ஒவ்வொரு வயோதிபரையும் அணுகி அவர்களுக்கு அன்பும் ஆறுதலும், மகிழ்ச்சியும் கொடுப்பது மனதைத் தொடும் காட்சியாகும்.

நூனக் காரியங்களுக்கு இங்கு முக்கிய இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் செபமாலை மூன்று முறை சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு முதல் வெள்ளிக்கிழமைகளிலும் நற்கருணை எழுந்தேற்றம் நடைபெறும். அங்கிலிக்கன் சபையைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக ஒரு பாதிரியார் மாதம் ஒருமுறை வந்து வழிபாடுகள் நடத்துகிறார்.

வருத்தமாக இருப்பவர்களுக்கும் மரணத்தறுவாயில் இருப்பவர்களுக்கும் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. மரிப்பவர்களுக்கு உரிய ஒழுங்குகளுடன் மரணச்சடங்குகள் நடத்தப்படுகிறது.

இறை வாசிப்பவர்களே உங்கள் கவனத்தை எம்மேல்திருப்பும்படியும் உங்கள் உதவிகளையும் செபங்களையும் எமக்குத் தரும்படியும் கனிவாக வேண்டுகிறேன். உங்கள் நட்பும் அன்பான உற்சாக மூட்டும் வார்த்தைகளும் உங்கள் தாராளமான செயல்களும் எங்கள் தனிமையைப் போக்கி எங்கள் வாழ்வை மகிழ்ச்சியாக நீண்ட நாட்களுக்குக் கொண்டு செல்லும்.

எங்களை நினைத்து உங்கள் ஆசைகளைக் குறைத்து எங்களுக்கு அன்பளிப்புக்களை அனுப்புவோருக்கும் தங்கள் நேரத்தையும் சக்தியையும் பாராது எங்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்த எங்களுக்குக் கலை நிகழ்ச்சிகளை அமைத்துத் தரும் பாடசாலைகளுக்கும், கிளப்புகளுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். உங்கள் இரக்கத்தை நாம் பாராட்டுகிறோம். உங்கள் சொற்களும் செயல்களும் எமக்கு அயிர்தமாக இருக்கின்றன. சுற்றில் எம்மைப் பராமரிக்கும் கன்னியர்க்கும் துணையாளர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறோம். இப்படியான ஓரிடத்தை நீங்கள் வைத்து நடத்துவதில் அனுபவிக்கும் துன்பங்களை அறிந்து நன்றி கூறுகிறோம்.

பூரணம் வீனிபிரெட்
மாரிமுத்து

வயது முதிர்ந்த காலத்தில்....

அனாதைகளாகவும் யாருமற்றவர்களாகவும் கவனிப்பாரற்று தள்ளி விடப்படும் ஆண்களையும் பெண்களையும் அன்போடு அணைத்து அன்பும் ஆறுதலும் மன அமைதியும் கொடுத்து அவர்களின் தனிமையைப் போக்கி அன்றாட தேவைகளைக் கவனித்துவரும் புனித குறையப்பர் வயோதிபர் இல்லம் தன் ஐம்பதாவது ஆண்டைப் பூர்த்தி செய்கின்றது.

ஆரம்பத்தில் புத்த சமயத் துறையின் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மேல் பற்றுக் கொண்டு கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவின திரு. டொன் ஜோசப் தம்பதிகளின் அன்பளிப்பால் கிடைத்த இந்த இல்லத்தை 1935ம் ஆண்டு கார்த்திகை 27ஆம் நாள் கியோமார் ஆண்டகை அவர்கள் ஆரம்பித்து திறந்துவைத்தார்கள்.

ஏழு ஆண்டுகளை மட்டும் கொண்டிருந்த அந்த வயோதிபர் இல்லத்தை பொறுப்பேற்று நடத்த கியோமார் ஆண்டகை அவர்கள் திருச்சிலுவைக் கன்னியரை நாடினார். இந்தியாவிலே மாகாணத்தலைமை மட்டத்தை கொண்டிருந்தாலும் ஊர்காவற்றுறை அரசினர் மருத்துவமனையில் தாதிகளாய் தனிச்சிறப்புடன் சேவையாற்றிக் கொண்டிருந்த இவர்கள் இப்பொறுப்பை மகிழ்வோடும் விருப்பத்தோடும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

வயோதிபர்கள் ஆண்களும் பெண்களும் நாளடைவில் எண்ணிக்கையில் அதிகரிக்கவே பல வசதிக் குறைவுகள் ஏற்பட்டன. அரசாங்க உதவிகளும் கிடைக்காத படியால் கன்னி

யர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று தருமம் பெற்று தங்கள் சேவையைத் தொடர்ந்தார்கள். அதன்பின் கன்னியருக்கென்று ஒரு விசேட இடமும் வேறு பல கட்டிடங்களும் நிர்மாக்கணியப் பெற்றன. இதனால் இந்த இல்லம் பெரிய வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

இந்த இல்லத்தை அன்பளிப்புச் செய்த திரு. டொன் ஜோசப் தம்பதிகளும் தங்கள் வயோதிப காலத்தில் அங்கு வந்து தங்கி இருந்து தமது இறுதி நாட்களை மகிழ்ச்சியாகக் கழித்து பாக்கியமாக மரித்தார்கள். கடந்த 50 ஆண்டுகளாகப் வயோதிபருக்கு அன்புப்பணி புரிந்துவந்த கன்னிகை அகத்திரு இன்றும் நம் மத்தியில் இருப்பது மகிழ்ச்சிக்கூரியதாகும்.

எமது இல்லத்து வயோதிபர்கள் தங்கள் விருத்தாப்பிய காலத்தில் இறைவனை உருக்கமாக வேண்டிக் கேட்கும் வரங்களை எங்கள் உபகாரிகளுக்கு அதிசயமான முறையில் பெற்றுக் கொடுத்து வருகின்றார்கள். என்வே இவர்களின் செப உதவியை வாழுவோரும் மரித்தோரும் பெற்று இதற்கு கைமாறுக தாராளமாக எமது இல்லத்திற்கு உதவியும் செய்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் நாங்கள் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறோம்.

இவ்வாறு இறை பராமரிப்பால் வழிநடத்தப்பட்டு இறைபாதத்தில் மக்களை கொண்டு சேர்க்கும் அன்புப் பணியில் சேவையாற்றி வரும் திருச்சிலுவைக் கன்னியர் இல்லத்தின் உடன்பலகாலம் சேவை செய்ய விரும்புகிறோம்.

இல்லத்தின்...

(5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வார். எத்தனையோ பேரைக் குறிப்பிடலாம். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், செயலுக்கும் அவர்கள் காட்டிய நன்றி உணர்வு, நன்றிபற்றியத்தெரிய வேண்டுமானால் அவர்களிடம் போகவேண்டும் என நான் என் சகோதரிகளுக்குக் கூறுவேன்.

ஆம் இறை அன்பினால் இணையப்பெற்று, அவர் அன்புக்காக எம்மை அர்ப்பணிந்து இறைத் திட்டத்தை நிறைவு செய்ய, ஒரேகுடும்பமாக. குழுவாக செயற்படுகின்றோம். எமது மூத்தோருக்கு அன்பையும், பாசத்தையும் இறுதிவரை அள்ளி வழங்க எமது வார்த்தையால் மட்டுமல்ல, வாழ்விலும் அவர்களை வழிகாட்ட இறைவனை அடைய அவர்களை ஆயத்தப்படுத்துகிறோம், இந்நினைவிடாத இனிய பணி ஒவ்வொரு சகோதரர்களையும் இறையருள் எப்போதும் பிரசன்னமாக இருக்கவும் அவரது சக்தியிலும், சந்தோஷத்திலும் செயற்படவும் தூண்டுகிறது.

புனித வளனார் வயோதிபர் இல்லம் இருபது பேரைப் படுத்த படுக்கையாகக் கொண்ட 85 இயலாதோரை ஆதரிக்கிறது. எண்ணிறந்தோர் தேடிவந்தபோதும் இடவசதி இன்மை அவர்களை ஏற்க மறுக்கின்றது. எமது இயலாமையைக்கூறி அனுப்பப்பட்டு நாம் ஏழும் வேட்கை உள்ளவர்களின்

நூரைத்துத் திரைத்துக்

கனிந்து பழுத்த நம் முதியவர்கள் இவர்கள். தனிமை, ஏக்கம், வெறுப்பு, தவிப்பு, உதவியின்மை ஆகியவற்றால் அல்லற்படுகிறார்கள். குடும்பம் தாபரிக்கவில்லையே, சுற்றம் பராமரிக்கவில்லையே, என்ற ஏக்கமும் தாக்கமும் இவர்களை வாட்டி வதைக்கின்றன. இக்குறைகளை நீக்கவும், மனித மாண்புடன் தங்கள் அந்திய நாட்களை அமைதியுடன் நோக்கவும், மனமகிழ்வுடனும் நிறைவுடனும் பாக்கியமாக இறைவன் கரங்களில் தம்மை அர்ப்பணித்துச் சேர்க்கவும் இவர்கள் ஆசித்து நிர்கிறார்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்விலத்தைப் பராமரித்தல் மிகவும் கடினமான பாரிய பொறுப்பாய் உள்ளது. பெருந்தொகைப் பணம் தேவைப்படுகிறது. அரசாங்கம் எட்டில் ஒரு பகுதியை நன்கொடையாக உதவுகிறது. இன்னும் ஒரு பகுதியை எமது ஆதரவாளர்களும், உபகாரிகளும், நண்பர்களும் தந்து உதவுகின்றனர். முழுத் தொகையில் 3 பகுதியை எம் ஆயரும் திருச்சிலுவைக் கன்னியரும் தேடவேண்டி இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் 4 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் சாதாரண செலவுகளுக்கு வேண்டியுள்ளது. எனவே தான் பொதுமக்களின் கூடிய பங்களிப்பை நாம் எதிர் பார்க்கவேண்டியுள்ளது. குறிப்பாக, மரணச் சடங்குகள் நடைபெறும்போது எங்கள் வயோதிபரை நினைத்துப் பணமாகவும் பொருள்களாகவும் இறந்தவர்கள் பெயரால் கொடுத்து உதவும் தியாகப்பண்பு மிகச்சிலரிடம் இருக்கிறது. இந்தத் தயான மனப்பான்மையை மற்றவர்களும் பின்பற்றுவது மனமார் விரும்பத்தக்கது ஒன்றாகும்.

எங்கள் முதியோர் இல்லங்கள் மழைகாலத்தில் உபயோகத்திற்குத் தகுதியற்றவாகக் காணப்படுவதாற் பெருமளவு

அழைப்பின் குரல் கேட்டேன்...

அது சிலுவையின் நிழலில்

திருச்சிலுவைப் பவியின் விசைமதிப்பற்ற பேறு பலன்களை எல்லா மக்களும் பெற வேண்டுமென்பதே திருச்சிலுவை கன்னியரின் பணி.

இறைவனின் குணமாக்கும் வல்லமையை துன்புறும் மக்களுக்கு கிடைக்கச் செய்து நோய் உற்றோரின் துயர்துடைத்து ஆரோக்கியமும், ஆறுதலும், அன்பான பராமரிப்பும் அளிப்பது எமது அழைப்பு.

இப்புனித அழைப்பை ஏற்க விரும்பும் தகுதியுள்ள எமது சிறிய சகோதரிகளை அன்புடன் வரவேற்க காத்திருக்கிறோம். திருச்சிலுவை கன்னியராக வர விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:-

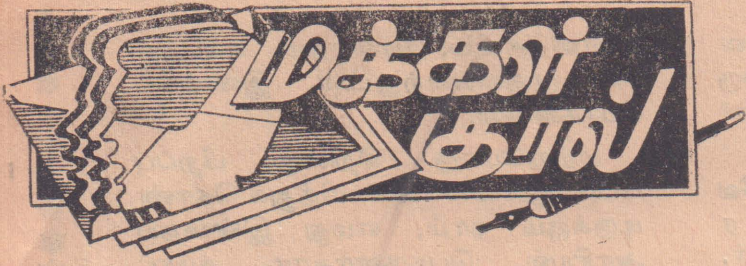
மாகாணத்தலைவி
திருச்சிலுவை கன்னியர் மடம்
பிச்சேரூட்,
யாழ்ப்பாணம்.

இடப்பற்றாக்குறையும் பணி யாளர் பற்றாக்குறையும் இறை வனையே தஞ்சமெனக்கொள்ள வைக்கின்றது. இன்று எம் சேவைக்கு சகோதரிகள் தேவை.

இறைவன் உன்னைக்கூட இப்பணிக்கு அழைக்கலாம். தனது மக்களுக்கு மகிழ்வளிக்க, ஆறுதலிக்க அழைக்கலாம், அவர் உன்னை உள்ளவைகளை தன் மக்களோடு பகிர்ந்துகொள்ளக்

கேட்கின்றார், இதோ அவரது குரல் பசியென்று துடித்தேன் நீ உணவளித்தாய் வசியென்று இடமும் நீ எனக்களித்தாய் தாகத்தை போக்க நீ நீரளித்தாய் சோகத்தை அகற்ற நீ மொழி உரைத்தாய் எனவே தந்தையின் பேரரசில் உனக்கோர் இடமுண்டு உறுதி இது.

**மக்களை ஆட்சி செய்வதற்கும்
பயதுகாப்பதற்குமான தகைமைகள்**

எமது சத்திய வேத திருச் சபை வன்முறைகளை என்று மே ஆதரித்ததில்லையென்பதும் ஆனால், ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் விடுதலையைப் பொறுத்த மட்டில் காரிய சாத்தியமான வழிகளில் மக்களை வழிநடத்தி ஊக்கப்படுத்துகிறது என்பதும் கண்கூடு!

விடுதலைப் போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் சென்று விடுதலை பெற்றுக் கொடுத்த

வர்கள் — தலைவர்கள் — ஒரு பொது நோக்கில் செயற்பட்ட மையால் தமது மக்கள் உண்மையான விடுதலையை அனுபவிக்கச் செய்தார்கள் என்பதையும்; அன்றி, பல்வேறு பட்ட சித்தாந்தங்களின் கீழ் பிரிந்து நின்று போராடுபவர்கள் தமது மக்களுக்கான விடுதலையை இன்னும் பெருதிரும்பதையும், விடுதலை பெற்றிருந்தும் தமக்கிடையே தொடர்ந்

தும் மல்லுக் கட்டிக்கொண்டு தம் சொந்த மக்களையே அழித்துக் கொண்டிருப்பதையும் கடந்தகால மற்றும் நிழ்க்கால சம்பவங்களிலிருந்து நிதர்சனமாக அறிகிறோம். அண்மைக்கால வரலாற்றில், அங்கோலா, சம்பூச்சியா, உகண்டா, சிம்பாப்வே என்பன இதற்கு நல்ல உதாரணங்கள்.

18-10-85 பாதுகாவலனில் தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல், "மக்களை ஆட்சி செய்வதற்கும் பயதுகாப்பதற்கும் சில தகைமைகள் வேண்டும்" என்ற கருத்தை நானும் பலமாக ஆதரிக்கிறேன். நமது

**முதலாவது ஆண்டு
நினைவஞ்சலி**

திரு.சந்தியாப்பிள்ளைபெனடிக் (செல்வம்)

தோற்றம்: 26-08-48
மறைவு 05-12-84

"உயிர்ப்பும் உயிரும் நானே என்னில் விசுவாசம் கொள்பவன் இறப்பினும் வாழ்வான்"
(அரு 11:25)
இரக்கத்தின் ஊற்றாகிய இறைவா,

உமது பக்தனும் எம் அன்புச் சகோதரனுமாகிய செல்வம் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்து ஓராண்டு நிறைவேறும் இவ்வேளை நன்றிப் பெருக்குடன் அவருக்கு நினைவஞ்சலி செய்து, அவர் உமது மலரடி இணைய உம் அமைதியை அனுபவிக்க, உமது அன்புப் பிரசன்னத்தில் என்றும் வாழ கருணை மழை பொழிந்திடக் கண்ணீருடன் உம்மை மன்றுகிறோம்.

எதிர்வரும் 5-12-85 னியாழ்க்கிழமை காலை 7-30 மணிக்கு கன்னாட்டி, புனித வளனார் ஆலயத்தில் இவரது நினைவாக திருப்பலி ஒப்புக் கொடுக்கின்றோம்.

இவரது பிரிவால் துயரமும் மனைவி, பிள்ளைகள், தந்தை சகோதரர்கள் செட்டிகுளம். A/189

**6வது வருட
நினைவஞ்சலி.**

திருமதி. திரேசாபுஸ்பம் பயஸ் மலர்வு உதிர்வு
17-10-1925 3-12-1979

வாழ்ந்தாலும் ஆண்டவருக்கென்றே வாழ்கின்றோம். இறந்தாலும் ஆண்டவருக்கென்றே இறக்கின்றோம்.

இவரின் ஆன்ம சாந்திக்காக 4-12-85 புதன் கிழமை காலை 6 மணிக்கு யாழ் அடைக்கல மாதா ஆலயத்தில் இரங்கற்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்.

இவரின் பிரிவால் துயரமும் மனைவி, மகன், உறவினர், நண்பர்கள் கணவன், மகன், உறவினர், நண்பர்கள்

பேர்ப்பிள்ளைகள், A/200

இனத்தின் விடுதலைப் பாதையில் தகைமையானவர் யார். தகைமையற்றவர் யார் என்பதையீட்டு இத்தருணத்தில் விவாதிப்பது அர்த்தமற்றதாகும். ஏனெனில் காரியம் முற்றி. 'தடியெடுத்தவன் தண்டப் பிரசண்டன்' என்ற வகையில் தற்போதைய நிகழ்வுகள் அமைகின்றன. அதனால் நிலைமையை மேலும் மோசமடைய விடாது பார்த்து எம் இனத்தைக் காக்க வேண்டியது எம் கடமையாகிறது. யார் தகுதியானவர்கள் என்பதையீட்டு ஒடுக்கப்பட்ட அந்த வெகுசனங்களே தீர்மானிக்க முடியும். ஆய்னும் விடுதலைக்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்பவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய தகைமைகளை யீட்டு எமக்கு இப்போதுதான் கவலை ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் கருத இடமுண்டு. தமிழ்ப்பிரதேசங்களில், அந்நியர் அல்லாத, எம்மவரினாலேயே மேற்கொள்ளப்படும் அழிவுச் செயல்களை யீட்டுப் பெருமளவில் கவலைப்படும் நாம், அனுபவமிக்க தலைமைத்துவத்தின் கீழ், மக்களை - குறிப்பாக - இளைஞர்களை ஒன்றுசேர்க்கவும் கட்டுக்கோப்புடன் இயங்கச் செய்யவும் தீர்க்கதரிசனத்துடன் செயலாற்றுது இருந்திருக்கிறோம் என்பதை ஒப்புக்கொண்டே யாக வேண்டும்..

வடக்கு, கிழக்கு என்ற பிரதேச வேறுபாடின்றி, தமிழ் மக்களை, பெருமளவில் ஒரு குடையின் கீழ் கொணர்ந்த, இன விடுதலையை உணர்த்திய முத்த தலைவர்களிலும் அவர்கள் சார்ந்த இயக்கத்திலும் கண்ட சிறிய குறைகளை, அவர்களின் மிதவாதப் போக்கை பெரிது படுத்திப் பகிரங்கப் படுத்தவும், ஈழத்தின் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களும்—குறிப்பாக நமது மக்களுக்கென்றே இயங்கும் உள் ளூர்த் தமிழ்ப்புத்திரிகைகளுக்கும் பின் நிற்கவில்லை அதேநேரத்தில், அவர்களின் சேவைகளை பொதுநல நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து ஊக்கப்படுத்திய கட்டங்களும் மிகமிகக்குறைவு. ஆயினும், அவர்கள் சோர்ந்து விடவில்லை; தன்னலம் நோக்காது தொடர்ந்தும் செயற்படும் அத்தலைவர்கள் இந்நிகழ்வுகளால் மனம் தளர்ந்துவிடவில்லை; தீவிரவாத நடவடிக்கைகளுக்கோ, தமது உயிர்களுக்கோ பயந்து மக்களை விட்டு ஒதுங்கிவிடவுமில்லை.

எனவே, எம் இனத்தை அழிவுப் பாதையில் நின்றும் காப்பற்றக்கூடிய தீர்க்கதரிசனத்துடன் செயலாற்றும், அனுபவமிக்க, தகைமையுள்ள தலை

வர்களைக் கொண்ட இயக்கத்தினை இனங்கண்டு அதன்கீழ் ஒன்று திரண்டு போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல இளைஞர்கள் இனியும் பின் நிற்கக்கூடாது. இளைஞர்களின் தீர்மிக்க செயல்திறனும் அனுபவமிக்க தலைவர்களின் வழிநடத்துதலும் எம் இனத்திற்கு இப்போது மிகவும் அவசியமாகிறது.

தென் வியட்னாமில் இருந்து அமெரிக்கத் துருப்புக்களும், கிழக்குப்பாகிஸ்தானில் இருந்து பாகிஸ்தான் துருப்புக்களும் விரட்டி அடிக்கப்பட்டதற்கு அம்மக்களின் ஒன்றுபட்ட எழுச்சியும் கட்டுக்கோப்புடன் கூடிய தலைமையின்கீழ் இயங்கியமையும் தான் காரணம் என்பதும்; பல குழுக்களாகப் பிரிந்து நின்று போரிட்டுச் சுதந்தரம் பெற அங்கோலா, சிம்பாவே நாடுகளின் மக்கள் சுதந்தரத்தின் பிணைப்பு தமக்குள்ளே சண்டையிட்டு அழிந்து கொண்டிருப்பதும் தமிழ் இனத்திற்கு ஒரு பாடமாக அமைய வேண்டும். எல்லாம் வல்ல இயைவன் நமது மக்களை—குறிப்பாக— இளைஞர்களை வழிநடத்துவாராக!

— யோக்கம் மன்னார்.

நினைவஞ்சலி

சாள்ஸ் மாசலின் பிலிப் ஆண்டவன் படைப்பு 16-1-1932

ஆன்பவன் அழிப்பு 5-10-1985

திவர உன்னை தரணியிலிருந்து அழிக்கப்பட்டாலும் அன்பாலும் பண்பாலும் வாழ்ந்து எம்மை ஆறுத்த யயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு சென்ற இவ்வேளையில் உம் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஆகுலத்தால் அல்லலுறும் மனைவி, மக்கள், கற்றத்தார் வத்தனர். A/204

**விண்ணக வாழ்வின்
பத்தாவதாண்டு
நினைவஞ்சலி**

C. V. எட்டவேட் நவரத்தினசெங்கம்

அன்னை மடியில்: 16-02-1908
ஆண்டவன் அடியில்: 1-12-1975

வாழ்வழிவகுத்து வசையிலா வாழ்வு வாழ்ந்து நானும் நினைந்துருக நலம் புரிந்து - மீளாத நித்தியத்துள் நிலைத்த ஆண்டிரைந் தெனினும் உத்தமரே எங்கள் உயிர் அன்னாரின் ஆன்ம சாந்திக்காக செபிக்குமாறு அனைவரையும் வேண்டுகின்றோம்.

மனைவி, மக்கள் மருகர், பேரர்

A/203

**முதலாம் வருட
ஞாபகம்
03-12-85**

ஆசர்வாதம் அம்புரேஸ் சுன்னாகம் புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தில் 30 வருடங்கள் சக்கிரிஸ்தியனாகப் பணி புரிந்தவர்.

இரக்கம் நிறைந்த கர்த்தாவே, எம்மை விட்டுப் பிரிந்து உம் திருவடிகளைச் சரணடைந்த உம் அடியானுக்கு நித்திய இளைப்பாற்றி அளித்தருளும்.

அன்னாரின் இளைப்பாற்றிக்காக மார்கழி 3-ம் திகதி சுன்னாகம் புனித அந்தோனியார் ஆலயத்தில் திருப்பலி ஒப்புக் கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், உற்றார் சன்னாகம் A/202

முதலாவது வருட நினைவஞ்சலி

ஜோன் பப்ரிஸ்ட் அருள்மலர்

பிறப்பு: 3-4-56

மறைவு: 4-12-84

ஆண்டொன்று மறைந்த தம்மா வேண்டிநிற்கும் எம் மனதில் உம் அன்புமுகம் மறையவில்லை.

நிர்மலனின் பொன்னடியில் நீடுவாழ்க!

4-12-85 காலை 7-30 மணிக்கு நவாலி புனித பேதுரு ஆலயத்திலும் பரப்பாங்கடல் புனித சித்தாத்திரை மாதா ஆலயத்திலும் நடைபெறும் இரங்கற்பலியில் பங்குகொள்ளுமாறு அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

கணவன், மகன், உறவினர், நண்பர்கள் A/201

நவாலி

'மெசியா'வை காணுவோம்

'தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள்' என்கிற அடிமைத்தனத்தில் அன்று வருந்தினர். ஆனால் இறைவன் அவர்களை மீட்டு எடுத்தார்.

பின்னர் அவர்கள் பபிலோனியருக்கு அடிமைகளாயினர். மீண்டும் இறைவன் அவர்களுக்கு விடுதலை பெற்றுக் கொடுத்தார்.

கடவுள் அந்த மக்களைக் கண்ணீர் இமை காப்பது போலக் 'காத்து, மோயீசன் முதலிய தமது தூதுவர்கள் மூலம் எல்லாத் துறைகளிலும் வழிநடத்தி, வாக்களித்த படியே "பாலும் தேனும் பொழியும்" காணான் நாட்டிற்கு உரிமைக்குடி மக்களாக்கினார்.

திரும்பவும் அவர்கள் உரோமையருக்கு அடிமைகளாயினர். உலக பந்த பாசங்களாலும் கொள்கை வேறுபாடுகளாலும் தம்முள் பிரிவினைப்பட்டு நின்ற அந்த மக்கள், சிறந்த கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் பலர் அவர்களுக்குள் இருந்தும், தீர்க்கதரிசிகளால் தெளிவுற முன்னறிவிக்கப்பட்ட 'மெசியா'வை தங்கள் மனப்போக்கின் பிரகாரம் எதிர்பார்த்தனர். இரணகளத்தில் கடுஞ்சமராடி வெற்றி வாகை சூடி, உரோமையரின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து

தம்மை மீட்டு, மகோன்னதமான ஒரு பேராசை நிறுவப் போகும் ஒரு "விடுதலை வீரனை" அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

மீட்பர் இயேசு ஏழ்மையிலே பிறந்தபோது அவர்கள் அவரை இனம் கண்டுகொள்ளத் தவறினர். வரலாற்றிலே, வரலாற்றைக் கடந்த வராக அவதரித்த உலக மீட்பரை-காலம் காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த வரை தங்கள் இஷ்டப் பிரகாரம் நோக்கின நோக்கிலே கண்டுகொள்ளவில்லை! அவர்களுடைய சமய-இதிகாச - இலக்கிய - வானசாத்திர - சோதிட - கணித அறிவும், தீர்க்கதரிசிகளுடைய முன்னறிவிப்புகளும் அவர்களுடைய இஷ்டப்படி வீணாந்து கொடுக்காமையினால் அவதரித்த 'மெசியா'வை புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பற்றவராயினர்.

இறைவனுடைய செயலாற்றலை-மீட்புத் திட்டத்தை-மனிதனுடைய செயலாற்றலுக்கும் திட்டத்துக்கு மியைய அமைய வேண்டுமென ஆசித்து எதிர்பார்த்தனர். இதனால் கிறிஸ்துவை அவரது பாணியில் 'மெசியா'வாக ஏற்றுக்கொள்வது இயலாத விடயமாயிற்று. இயேசுவின் வறுமை, அன்பு, நட்புடைமை, இரக்கம், நீதி, நல்லுபதேசம், புதுமைகள் யாவும் அவர்களுடைய பகட்டு, அகங்காரம், பண ஆசை,

போலித்தனம், பிடிவாதம், கல்நெஞ்சம் முதலியவற்றுடன் இணங்கிப் போகவில்லை.

மற்றுமொரு கிறிஸ்து பிறப்பு பெருவிழாவை அண்மித்துக் கொண்டிருக்கும் நாம், எமது இன்றைய அரசியல், பொருளாதார, சமய, சமூக மனப்பாங்கு-சூழ்நிலைகளுடன் எம்மைக் கிறிஸ்துவின் முன்வைத்தால் நாம் அவரை இனம் கண்டு இணங்கி நிற்போமா, பிணங்கிப் பிரிவோமா என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

பலவிதமான விடுதலையையும் உரிமைகளையும் கோரி எதிர்பார்த்திருக்கும் நாம் இறைமகன் யேசுவில் நம்பிக்கை இழக்காமல், இறைவன் தரும் விடுதலை - அவருடைய செயல்திட்டம் - எதுவெனக் கண்டுணர்ந்து எமது போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இறைவனை ஒதுக்கிவிட்டு நமது சிந்தனை செயற்பாடுகளில் மட்டும் நம்பிக்கைவைத்து பிரிவினைப்பட்டு நிற்போமாயின், அன்றிருந்த மக்களைப் போலவே நாமும் தொடர்ந்து அடிமைத்தனத்தில் வாடலாம்.

திருவருகைக்கால இரண்டாம் ஞாயிறு

8-12-85

பாடல் 5: 1-9.

பபிலோனிய அடிமை வாழ்வு முற்றுப்பெற்று துன்பத்தால் திருத்தப்பட்ட இஸ்ராயேல் மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு தாயகம் திரும்பினர். யெருசலேம் மீண்டும் தன்னொளி வீசி மாட்சிமையோடு விளங்கும் என்று முன்னறிவிப்பதாக இவ்வாசகம் அமைந்துள்ளது. எனினும் கிறிஸ்துவின் மறு வருகையின் போது புதிய யெருசலேமாகிய திருச்சபை அடையப்போகும் மாட்சியும் இங்கு மறைமுகமாக முன்னறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிலிப்பியர் 1: 4-6, 8-11.

இவ்வாசகத்தில் புனித சின்னப்பர் இருமுறை 'கிறிஸ்துவின் நாள்' பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். முதலில் பிலிப்பி நகர் மக்களில் இறைவன் தொடங்கியுள்ள நற்பணியைக் கிறிஸ்துவின் நாள்வரை தொடர்ந்து செய்து திறைவுபெறச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையை அவர் வெளிப்படுத்துகிறார். அடுத்ததாக, கிறிஸ்துவின் நாளை எதிர்நோக்கி அவர்கள் குற்றமற்றவர்களாக வாழ வேண்டும் என்று தாம் மன்றாடுவதாக அவர் கூறுகிறார். இவ்வாறு அவர் கிறிஸ்தவ வாழ்வு கிறிஸ்துவின் மறு வருகையை எதிர்நோக்கிய வாழ்வாக அமையவேண்டும் எனக் கற்பிக்கின்றார்.

லூக்காஸ் 3: 1-6.

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகைக்கு மக்களை ஆயத்தம் செய்வதற்கு அனுப்பப்பட்ட புனித ஸ்தாபக அருளப்பரைப் பற்றி இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. இவரைப் பற்றி இசையாஸ் இறைவாக்கினர் முன்னறிவித்ததற்கொப்ப இவர்மக்களை மனந்திரும்புமாறு தூண்டி அவர்களைக் கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு ஆயத்தம் செய்தார் என்று இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது, சிந்தனைக்கு

அன்று மக்கள் கிறிஸ்துவின் முதல் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனர். அதற்கு அவர்களைப் புனித ஸ்தாபக அருளப்பர் ஆயத்தம் செய்தார். இன்று நாம் கிறிஸ்துவின் மறு வருகையை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றோம். அதற்கு ஆயத்தம் செய்யுமாறு திருச்சபை நம்மை அழைக்கின்றது. இன்று சாதிப்பாடுபாடு, பொருளாதார ஆதிக்கம் போன்ற அநீதியான சமூக அமைப்புக்களின் காரணமாகச் சமுதாயத்திலே மேடுபள்ளம் போன்று விளங்கும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீங்கவேண்டும்; உண்மையான சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் சமுதாயத்தில் நிலைநாட்டப்படவேண்டும். இதற்கு முதலில் தனி மனிதரிலே உண்மையான மனமாற்றம் ஏற்படவேண்டும். 'நான்' என்ற மமதையான மனப்பான்மையையும் 'எனக்குத்தான் எல்லாம்' என்ற சுயநலப்போக்கையும் நாம் கைவிட்டு பரந்த பொதுநல மனப்பான்மையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அப்போது தான் சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் நிலவும் ஓர் புதிய சமுதாயமாக, புதிய யெருசலேமாகத் திருச்சபை மிளிரும்.

யூக்ரேனியாவில் ஆயர்களின்

மறைமுகப்பணி

சோவியத் ருஷியாவின் யூக்ரேனியா பகுதியில் 10 ஆயர்கள் மறைமுகமாக பணியாற்றி வருகின்றார்கள். 1980-ம் ஆண்டில் மூவரே இவ்விதமாகப் பணியாற்றிவந்தார்கள் என்று கூறப்பட்டது.

அண்மையில் உரோமாபுரியில் நடைபெற்ற யூக்ரேனிய மன்றத்தில் கருதினால் லுபாச் சிஸ்கி தமது அறிக்கையில் நூற்றுக்கணக்கான குருக்களும், ஆயிரம் துறவிகளும் யூக்ரேனிய கத்தோலிக்கருக்குப் பணி செய்கின்றார்கள் என்று மேலும் குறிப்பிட்டார்.

ருஷ்ய அதிகாரிகள் திருச்சபைக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், தமது பணிகளில் குறுக்கிடக் கூடாதென்றும் கூட்டத்தில் வற்புறுத்தப்பட்டது, எனினும் உரோமை பிலிருந்து பிரிந்திருப்பதின் மூலம் இச் சுதந்திரம் கிடைக்குமாயின் அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு தாம் தயாராக இல்லை என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆலய ஆபிஷே....

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பவனியிலும் பங்கு கொண்டார்.

கைத்தொழில் நகரமான மோடிநகரில் இவ்வாலயக் கட்டவேலை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பங்குக் குருவான சுவாமி வார்தியா அங்கு சென்றபோது அவ்விடம் வெறும் கட்டாந்தரையாக இருந்தது. அவரது முயற்சியால் ஆலயம் மட்டுமன்றி ஒரு பாடசாலை, கன்னியர்மடம், குருமனை ஆகியனவும் அமைக்கப்பட்டன.

ஆலயத்தின் திட்டமிடல் பற்றிக் நாயர் அவர்கள் ஆதிர்வதித்தார்.

இன்றைய பத்திரிகைத்....

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதேவேளையில் செய்திகளுக்கு இடப்படும் தலைப்புகளில் இவ்வாறான சொற்கள் முக்கியத்துவம் பெற்று வருவதையும் காணமுடியும். குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் (Column) குறிப்பிட்ட தொகை எழுத்துக்களையே தலைப்பாகப் போடமுடியுமென்ற பிரச்சனை எழும்போது, எழுத்துச் சிக்கனத்துக்காக சிறிய சொற்றொடர்கள் தேவைப்படுவதே இதற்கு காரணம்.

உதாரணமாக, வரவு செலவுத் திட்டம் என்று எழுதும் போது பன்னிரண்டு எழுத்துக்கள் தேவைப்படுகின்றன. இதனை 'பட்ஜட்' என்று குறிப்பிடும்போது நான்கு எழுத்துக்கள் மட்டுமே போதும். பாராளுமன்ற உறுப்பினரை 'எம். பி.' என்று எழுதுவதும் இவ்வாறான காரணத்தினாலேயேதான்.

இதுமட்டுமன்றி, சில செய்தித் தலைப்புகள் தனித்தமிழில் எழுதும்போதும் இவ்வாறான சிக்கனம் அவசியமாகின்றது. இதனால் கண்காணிப்புச் சபை என்பது, கண்காணிப்பு சபை என்றும், குட்டுக்குப் பவி என்பது குட்டுக்கு பவி என்றும் செய்தித் தலைப்புகள் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது.

இவைகளை ஒரு புறத்தே விட்டு பொதுவாகப் பார்க்கும் மீட்பு, அனைத்து வாசகர்களையும் ஒரே தரத்தில் எடை போட்டு, அனைவரும் தாமாகவே படித்து செய்திகளை விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதான இலகு நடையில் எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் செய்திகளை வெளியிடுவதையே பத்திரிகைகள் விரும்புகின்றன.

பல மனித்தியாலங்களுக்கு கேள்வி-பதில் அமைப்பில் ஆராயப்பட வேண்டிய இவ்விடயத்தை குறுகிய நேரத்துக்குள் ஒரு பேச்சாக எடுத்துக் கூறுவது சிரமமாகும். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது இதனை ஒரு முழுநாள் கருத்தரங்காவே நீங்கள் நடத்தினால் மேலும் பல கருத்துக்களை கேட்கவும், எடுத்துக் கூறவும் முடியும்.

எஸ். திருச்செல்வம்
பிரதம ஆசிரியர்
சமுதிரசு

மறை ஆசிரியர் பயிற்சி-1986

மூன்று மாத மறை ஆசிரியர் பயிற்சி (1986)தை மாதத்தில் யாழ். மறைக்கல்வி நிலையத்தில் ஆரம்பமாகும். பங்குத் தந்தையின் அனுமதியுடன் எம்மிடமிருந்து பெறும் விண்ணப்படிவத்தை நிரப்பி 15-12-85-க்குமுன் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

இயக்குநர்

A/205

யாழ். மறைக்கல்வி நிலையம்

டிசம்பர் 8

புனித மரியன்னையின் மாசற்ற உற்பவம்

பெருவிழாவும் கடன்திருநாளும்